

Pärnu Koidula Gümnaasiumi mõttekandja

Elmu Mägi - aasta õpetaja

Vaata, mida loed!

Elmu Mägi, aasta õpetaja	Lk 1
Niidukad trotsivad trotsi	Lk 2
Koidula kooli uus turvamees on Hando Igasse õppeklassi arvuti	Lk 3
Õpetajatepäev kui kordaläinud üritus	Lk 4
Rebastenädal	Lk 5
Kiri Saksamaalt	Lk 6
Küsitlus: milline on ideaalne koolipidu? Õpilasesindus tegutseb täies vaimus	Lk 7
Arvamus	Lk 8
Noorus on ilus aeg	Lk 9
Sport, üritused Ristsõna	Lk 10

Haridusametnikud V.Laube ja S.Murulauk tõid õnnitlused aasta õpetajale lausa klassiruumi kätte.

Kristel Niisuke

Ingrid Kõks

Tiitel „Eesti aasta õpetaja 2004“ tuli õpetajametoodik Elmu Mägile tema enda sõnul ootamatult. Meeldiv üllatus aga oli see asjaosalisele küll ja kogu Koidula kooliperelegi.

Mägi iseloomustab ennast kui rahulikku töötajat, kes ei trügi mürtsu ja pauku tehes väljapaistvamate hulka. Meie küsimusele, mis on nüüd teistmoodi kui enne,

vastas aasta õpetaja, et töötab samamoodi edasi. Võibolla peab isegi veel rohkem tööd tegema, et olla selle tiitli vääriline, arvas ta. Mägi rõhutas, kui meeldiv on, et õpetaja tööd tunnustatakse ja tiitli saamise juures liigutas teda enim see, et peaministergi teda lillekimbuga meeles pidas.

Peale füüsika õpetamise on Elmu Mägi leidnud aega tegeleda koolitöövälise projektidega. Neist värskem, Baltic Weeki projekt, on tema kõige suurem sellelaadne ettevõtmine.

E.Mägi on olnud 21 aastat õpetaja ja seda kõik aastad K o i d u l a s . Ta kuulub vabariiklikku füüsikaõpetajate ainenõukogusse, füüsikaeksamite ettevalmistusnõukokku ja on Pärnu linna füüsika aineõpetajate sektsiooni juhataja. Tema õpilased on rahvusvahelistelt aineolümpiaadidelt toonud koju 2 proksi ja 1 hõbemedali.

Koidula Press

meedia@koidulag.edu.ee

Niidukad trotsivad trotsi

Kaire Kesküla

Kaheksandas e-klassis õpib ühtekokku kaksikümmend endist Niidupargi kooli õppurit. Lastega tuli kaasa ka ajalooõpetaja Luule Ilus, kes on nüüdsest nende klassijuhataja.

Kirevad esmamuljed

Esmamuljete koha pealt on tüdrukud kindlal üksmeelel - Koidula kool kohutab oma massiivsusega. "Suur! Laske mind läbi!" naljatavad nad üheskoos. "Algul tundus jube ülbe rahvas," möönab Elery. "Suur ja lärmakas, õudselts kirju seltskond," arvab ka Riina. Barbara teab rääkida, et mõni eksib veel siimaani kooli peal ära ning et numbritega klassiruumide ustel on raske harjuda. Üllatusena tuli esimese koolipäeva aktus, mil koguneti umbesse spordisaali ja saadi nii mõnegi halvaks paneva pilgu osaliseks. Muidu olevat kõik enam-vähem olnud.

Sanatooriumist karmi matemaatikasse

Kooliskäimise probleeme tüdrukutel pole. "Õppekava sama, ei ole üldse raskem kui enne," kinnitab Riina. "See on ka hea, et klassijuhataja tuli vanast koolist," lisab Barbara. Meie kooli pedagoogide kohta on arvamused vastandlikud. "Matemaatikaõpetaja ehmatas meid ära, karjus: "Te tulite nagu sanatooriumist!", seletavad neiud. Samas aga andis positiivseid emotsioone kehalise kasvatus tund. "Kai Esna on väga hea õpetaja, ainus sõbralik algusest peale. Tunneb huvi, kuidas meil läheb," jutustab Elery.

Riina, Elery ja Barbara on käesolevast sügisest Koidula Gümnaasiumi 8. e klassi õpilased.

Kiituse osaliseks saab ka Maia Erm kui üks muhe ja sõbralik õppealajuhataja, kes sugugi ei pahandanud, kui üks klassivend peaga koridorilambi kupli puruks lõi. Koidulasse sattumise üle on neil mõneti hea meelgi. "Koidula kool on palju parem kool kui mõni teine," arvab Riina. "Endised koolikaaslased, kes nüüd Räämal õpivad, ei ole eriti rahul. Näiteks koome meie tööõpetuses juba kampsunit, nemad aga salli," imestavad tüdrukud. Alati aktiivne Barbara on aga veidi pettunud õpilaste tegemistes. "Halb külg on see, et siin ei võeta põhikooli õpilasi õpilasmavalitsusse," nendib neiud. Alternatiivina näeb ta kõrvalõpilasmavalitsuse moodustamist.

Elu läheb edasi

Vanast koolimajast rääkides

ilmub tüdrukute silmadesse väike igatsusehelk. "Me eile just käisime seal. Aknad olid allkorrusel sisse löödud, plangud ette pandud, et keegi sisse ei saaks," meenutab Barbara. "Kui enne olid ees fuajees stendid ja karikad, siis nüüd on nad kõik maha võetud," teab ta öelda. "Aga see-eest olid taimed alles!" naljab Elery. Trotsi tekitavat just see, et koolimaja seisab tühja ja mahajäetuna samal ajal, kui ülejäänud õppeasutused ägavad õpilastekoorma all. Kui algul olevat piketeerimas ja nutmas käidud, siis nüüd tuleb karmi reaalsusega leppida ja edasi minna. "Kaua sa ikka võitled," ohkab Barbara. "Meid on hakatud juba siin omaks võtma," kuulduv neidude suust. Kuigi ega esiti kõik nii hästi ei sujunud. "Sööklas pilluti algul leivaga, et kes me sellised oleme. Aga lõpuks kõik laabus," seletab

Barbara. Suur roll on kohanemisel ka õpetaja Luulel, kes on siiski nagu osa vanast kodust.

Helged tulevikuplaanid

Kõik kolm kinnitavad, et peale põhikooli on sihiks gümnaasiumgi lõpetada. "Kui hinded lubavad, siis tahan küll siia kooli jääda," ütleb Elery. Samuti nõustuvad nad, et õppimine meie koolis tuleb sisseastumiskatsetel kindlasti kasuks. Barbara loodab hinges edaspidi Georg Otsa kooli haridust omandama minna, kuna muusika meeldib talle väga. Uutelt koolikaaslastelt ootavad endised niidukad mõistvat suhtumist. "Nad peaksid teadma ja aru saama, et ka meil on raske," arvab Riina. "See ei olnud meie otsus," selgitab Elery.

Hando, tere tulemast!

Siin peaks olema meie armsa turvamehe Hando pilt, aga turvalisuse ettekäändel keeldus ta pildistamisest. Täismõõtudes võib teda näha meie kooli välisust valvamas.

Sabina Sägi

Mairi Kikkas

Nagu olete märganud, valvab meie kooliust sel õppeaastal jällegi uus turvamees. Saage tuttavaks, tema nimi on Hando Soontalu.

Kes te olete ja kust te tulete?

Minu nimi on Hando ja ma olen 34-aastane. Olen abielus. Laste seisu ei kommenteeriks. Enne olen töötanud 7 aastat Eesti politseis, kriminaalpolitseis, kui täpsem olla.

Millega ise nooremas eas tegelesite?

16. eluaastani tegelesin erinevate spordialadega. Olen isegi mitu korda Pärnu noorte meistriks tulnud. Gümnaasiumis tekkisid mul aga uued huvid, kirjutasin luuletusi ja laulusõnu. Oma

keskkooliaegse pinginaabri, praeguse The Tuberkuloited kitarristi Alar Aigroga hakkasime tegema punkbändi Micropragu. Too bänd oligi tegelikult "tubekate" eelkäija. Alariga tegime koolis ka raadiot.

Kas harrastate ka praegu midagi?

Hetkel tegelen aktiivselt võistkondliku mälumänguga, seda nii kohalikul, kui ka maakondlikul tasandil. Kooliajast on külge jäänud alternatiivmuusika kuulamine, samuti meeldib mulle väga vaadata televiisorist kergetõustikku, nüüd kui ise enam sellega ei tegele.

Millised on olnud kokkupuuted meie kooli õpilastega?

Väikeseid probleeme on olnud algklasside ja keskastmega, mõistlikumalt on käitunud gümnaasistid. Olen püüdnud olla stabiilne, kuid järjekindel. Arvata võib, et nooremal astmel on

energiat üle ning nad ei oska seda kuhugi paigutada.

On teil lõpetuseks mõni soovitus õpilastele?

Tahaksin noortele öelda, et pole tähtis, kas oled spordimees või ajuinimene. Tähtis on vähemalt kooliajalgi huvituda võimalikult paljudest erinevatest asjadest ning nendega tegeleda. Siis võibki avastada selle, mis sulle tõeliselt meeldib.

Koidula Press küsib, miks on koolil turvameest vaja?

Direktor Rein Eglon:

Koolil on vaja turvatöötajat, et takistada võõrastel halbade kavatsustega inimestel sissepääsu. Kool ei ole läbisõiduhoov. Samuti saab turvamehe käest juhatus õpilaste ja õpetajate kohta.

Missugune on turvamehe töökorraldus?

Turvamehe tööaeg on 9-17 ja nagu kõik uued töötajad, on ka tema koolis tööl algselt 4-kuulise katseajaga.

Paljud on kuulnud ja lugunud kõmulisi lugusid meie eelmistest turvatöötajatest, miks nad koolist lahkusid?

Esimene turvamees leidis endale uue töökohta, kus võimaldatakse talle suuremat palka. Eelmine turvamees ei saanud kevadel lahkumisavalduse. Kuigi väljakutsuva käitumisega õpilasi on küllalt, ei läheks üks koolile sobilik turvamees selliste äärmusteni, nagu juhtus eelmisel aastal.

Igasse õppeklassi arvuti

Julia Rinso

Lions Club'i Pärnu vahendusel saadud 24 kasutatud arvutit

on läbinud põhjaliku ülevaatus ja paigutatud õppekabinettidesse, kus veel arvutit ei olnud. Seega laiendati arvutivõrku kõikidesse õppekabinettidesse. See annab õpetajatele võimaluse kasutada infotehnoloogia vahendeid õppetöös ja löi eeldused E-kooliga liitumiseks. Pärnu linnavalitsuse ja Tiigrihüppe poolt eraldatud raha eest osteti ka 10 uut arvutit, mis paigutati arvutiklassi.

Õpetajate suhtumine sellesse on igati positiivne. Kuna paljudel on kodudes arvuti olemas, on sellega töötamine kerge ning mugav, info otsimiseks koolitunni jaoks lausa asendamatu. E-kool aga oleks praegu pedagoogide seisukohast liiga tülikas. Päeviku ülekirjutamine pikendaks tööpäeva liigselt.

Maia Ermi arvates tuleb E-kooli efekt välja siis, kui iga õpetaja saab kohe tunni järgselt arvutisse, mis on siiski hetkel võimatu, sest kõikidel õpetajatel pole oma klassiruumi ning praeguse suure töökoormuse juures oleks ebainimlik pedagoogidele lisapingeid tekitada. "Siis kui E-kool hakkab tõeliselt õppetööd kergendada, siis ta kohe ka rakendatakse," kommenteeris õppealajuhataja.

E-kool - õppeinfosüsteem, kust on (lastevanematel) võimalik saada ülevaadet oma (lapse) hinnetest, kodutöödest, märkustest jms veebibrauseri kaudu.

Õpetajatepäev toimus siiski...

Vaatamata eelmisel aastal koolis valitsenud kaosele, peeti 1. oktoobril taas õpetajatepäeva. Korra ja kohaloleku tagamiseks andsid kolm esimest lühendatud tundi originaalõpetajad, päeva lõpu võtsid üle abiturientid ja abijõud 11. klassidest.

Tööluusi ei lubatud ka mängu-Toobali matemaatikatunnis ning kella helisemise ajaks polnud mingi probleem tahvel kõikvõimalike lahenduskäikudega täis sodida.

Milliselt tundub eesti sportlaselt varastati hiljuti dressid? Õpetajatele korraldatud viktoriinil pani see küsimus ka kõige suuremat spordisõpra Uko Kõrget pead murdma.

Veel viimased punktidega tasaarveldused ning võitjad ongi selgunud. Aira Petersoni naiskond võib kergemalt hingata, sest kohe kohe peaks algama lihtsam osa - meelelahutuslik programm esinejatega ning väike bankett.

Kui mõnes aines abiturientidest puudus tuli, ruttasid aasta nooremad appi. Õpetaja Viive Soorm sai sootuks uue näo 11A klassi õpilase Holgeri näol.

Räägivad rebased: "Ellu jääme!"

Superkangelased- rebased on kõik sisse võtnud päästja poosi

Triin Loik

Meris Velling

Mõned kartsid, mõned naersid, mõned nutsid, pugesime, aga ellu jääme kõik. Need olid emotsioonid, mida tundsid rebased selle ühe nädala jooksul, 11.-15. oktoobrini.

Esmaspäev - talurahvas

Uues "rebasekuues" trotsisime rivistudes külma. Olime valmis kõigeaks, teadmata, mida toovad järgnevad päevad. Täis entusiasmi ja põnevust, täitsime kõik kaheistkümnendike käsud ning soovid. Andes endast viimase, sõime oma esimesel klassidevahelisel võistlusel sibulat ning "kärutasime", p o r g a n d i d s u u s . Võibolla jäi mõnele arusaamatuks, et miks tegid kõik kümnendikud trepiastmetel kätekõvedusi või viskusid järsku keset kooli ristseliti maha, põhjus oli nimelt selles, et 12a õpilased olid muretsenud endale viled

ja iga päev pidid kümnendikud vilet kuuldes sisse võtma mõne poosi või tegema kindlat liigutust.

Teisipäev – siiami kaksikud
Ristijatel oli mõnus vaadata, kuidas me jalust aheldatuna jalgpalli mängisime ja tennisepalli vedasime. Kuid veel rohkem nautisime seda meie, rebased.

Vile käskis kükitada.

Kolmapäev - Moskva olümpiamängud 1980

See päev oli "Moeparaad 2004" Koidulas.Väga stiilne nii riietelt kui võistlustelt. Olles ümber pulga kümme tiiru ära jooksnud, püüa siis otse joosta... ja kui me seal riburadapidi kõik kukkusime, oli ju naljakas? Nii mõnigi rebane sai üsna tõhusa trenni.

Vile käskis kätekõverdusi teha.

Neljapäev - superkangelased

Mulistasime veeämbris ja ehitasime püramiidi, kes edukalt, kes mitte. Loomulikult

Reede - Doktor Love ja seksikad medööd

Sel päeval, enamikel minid seljas, ka poistel, tuli eriti tihti vilele reageerida. Vile käskis jalad sirged kumardada.

Võistluspäev oli vahva. Üle üksteise rullimine toimus suurte kiljatuste ja oiete saatel, lusika ja nõõri riiete alt läbi ajamine "ühendas" meid v e e l g i .

Õhtul kell neli oli meie retsimine, kus läbisime takistusraja, takistajaiks ristijad jälkustega. Siis andsime rebasevande ning saime " m u n a r a h e t " . Kell seitse oli kavade esitamine, kus selgus aasta 2006 ristija - 12a. Võitsid parimad.

Rebastest saab kindla püramiidi

Fotod: Martin Kuuda

Õpin nüüd Saksamaal

Heleri osaleb koos sakslannast kaaslasega kooli kunstiprojektis.

Vahendab Imbi Lahe

Kaks aktiivset 12b klassi tütarlast, Heleri Nõmmik ja Kaie Turner otsustasid õpilasvahetusprogrammi YFU kaasabil põgeneda aastaks Saksamaale, et täiendada keeleoskust, leida uusi sõpru ja kindlustada parem tulevik. Selles numbris kirjutab meile Heleri.

Heleri: Olen üks neist, kes elab Saksamaal suuruselt teises linnas - Hamburgis (edaspidi HH) ühes hästi rohelises linnaosas - Saselis. Algul oli küll HH mu jaoks liiga suur. Inimesi on ju siin rohkem kui terves Eestis kokku. Selleks, et minna kinno või jäätist süüa, pean ma kõigepealt pool tundi jalgrattaga ja siis pool tundi erinevate metroodega sõitma. Ja siis muidugi ka tagasi. Ning loovutatud ei ole mitte ainult kallist aega, vaid ka 5€seid. Aga kuna linn on suur, on igal linnaosal ka oma keskus. Minu linnaosa keskus on kokku kasvanud naaberlinnaosade keskustega ning suuruselt teeb see kõik kokku

umbes 2 Pärnu kesklinna. Koolis käin ühes oma naaberlinnaosadest. Ja kuna HH-s peaaegu iga jumala päev sajab, siis alati jalgrattaga. Ning jalgrattad ei ole HH-s sugugi mitte üle kullatud ja 56-käigulised. Vastupidi! Minul on näiteks siiski tasemel ratsasadal on terve ja pidur kah aegajalt töötab. Kuid siiski tuleb nende rataste järele korralikult vaadata, sest paljudele ei paista ka kahe rattaluku läbilõikamine probleem olevat. Koolis käin ma 12. klassis. Õppimine käib kursussüsteemi järgi. Iga õpilane peab välja valima 2 põhikursust ja siis ülejäänud. Põhikursused on need, mida on 5 korda nädalas. Minu põhikursusteks on saksa keel ja kunstõpetus. Veel õpin ma näiteks Saksa poliitikat ja filosoofiat, valikkursusena veel teatrit ja kehalises kasvatuses on minu alaks sulgpall. Kusjuures sulgpallitrenn on kohati väsitavam kui oli minu tennistrenn Eestis. Ja siis muidugi kõik need nõ tavalised ained nagu bioloogia, matemaatika. Kool algab kell 8 ja iga kahe tunni tagant on 20-minutiline vahetund. Tunnid ongi tavaliselt 2 tunni kaupa ja seal

vahepeal teeb õpetaja 5-minutilise pausi, mis enamasti venib küll 15-minutiliseks. Kool on hästi vaba. Riides võib käia nii, nagu tahad. Vahetusjalatseid ei ole. Ka garderoobi ei ole, nii et oma asju pead kogu aeg kaasas kandma. Üllatav oli see, et nõ viisakalt käivad riides tavaliselt hoopiski õpilased. Selle kooli direktor on näiteks soliidses eas härra kõrvarõngaste, kottpükste ja lotakate T-särkidega. Õpetajate lemmikkoht istumiseks on laud ja rääkimise ajal tuleb ilmingimata süüa. Kuid väide, et tase Saksamaa koolides on halb, ei vasta minu meelest küll tõele. Neil on lihtsalt vähem faktide õppimist ja kõik on loominguilisem. Tihti peale teavad nad asjadest rohkemgi ning koolis tuleb neil HH-s käia 13 aastat. Minu klass on aga minu meelest kooli parim! Pool klassi õppis enne mind ära, mis kursused minul on ja samuti olid nad esimesed inimesed, kes õppisid mu nime õigesti hääldama. Koolis on terve klass alati koos ja seda ka nädalavahetustel. Iga nädalavahetus on kellelgi sünnipäev ja sealt ei ole lubatud kellelgi puududa.

Algul oli mul probleeme vaid õpetajatega, sest neile meeldis minu peal oma inglise keelt praktiseerida ja mul võttis tükk aega, enne kui selgeks sai tehtud, et tegelikult olen ma siin ikkagi saksa keelt õppimas. Vahetuspere on mul ka super. Mul on ema, isa, õde ja vend. Vahetusvend Felix elab ikka veel kodus ja käib minuga ühes koolis, kuid 13. klassis. Ta oli ise kunagi USA-s vahetusõpilane. Ta on selline ehtne vanem venna, kes pidevalt mu järele vaatab ja muretseb, mis on hästi armas.

Kodus on mul oma tuba, mis varem kuulus mu 24-aastasele vahetusõele. Vahetusema Gabi on arst ja vahetusisa Hans insener. Suurem koduigatsus oli esimesel päeval HH-s. Siis oli kõik lihtsalt liiga uus. Aga nüüpea, kui keel natuke paremini suhu tuli, ja sõpru leidsin, kadus ka koduigatsus. Veidi rohkem harjumist oli saksa toiduga. Kuidas suhtuda sellesse, kui inimene sööb keedukartuleid ja kotlette magusa õunamoosiga, või et juustusaia peale panakse veel vaarikamoosi? Ning et kartulisalat koosneb pooleks lõigatud kartulitest, majoneesist ja piprast? Nüüd võin ma aga juba öelda, et Eestisse tagasi tulles olen ma kõige süüa. Keelega oli aga vähem probleeme, kui kartsin. Saksa keelest aru saamine tuli HH-s paari päevaga, arusaadavalt rääkima õppisin ma nii pooleteist kuuga. Kuid kogu sõnavara ära õppimine ja see jube grammatika saab selgeks loodetavasti kevadeks. Nüüdseks on Saksamaa mu lemmikriik peale Eesti ja Hamburg vaieldamatult minu lemmiklinn. Siin on tohutult teha ja näha, alates ameerika jalgpallist või mägironimisest ja lõpetades HH punaste laternate tänavaga, mis on küll alguses ehk veidi šokeeriv, kuid kindlasti huvitav vaatepilt. Kuid HH on vaid väike osa Saksamaast. Käisin külas ühel teisel vahetusõpilasel Stuttgardi lähedal, mis on päris lõunas. Peale 13-tunnist 6 rongiga sõitmist sai ka veidi mujal Saksamaal ringi vaadatud. Ning vaatamist seeväärrib! Kuigi Saksamaa osad on tohutult erinevad on üks asi ühine - sakslased on kõige abivalmim rahvus, keda ma olen kohanud.

Uurisime gümnaasiumiõpilastelt, milline on ideaalne koolipidu ja mida oodatakse uuel õpilasesinduselt.

Küsitaja: Kristiina Rein Pildid: Anna-Liisa Ernitz

Siiami kolmikud (10C): Ikka selline, kus on lõbus olla ja õpetajad ei käi pinda kogu aeg. Stiilipäevi võiks kindlasti rohkem olla ja mingeid ideepäevi, kus saaks mõne klassiga koolipäeva ära vahetada või vahetusõpilaseks olla.

Riina (11A): Selline, kus ikka rahvas tuleks kohale ja oleks erinevaid tegevusi ajaviiteks, mitte et lihtsalt saame kokku. Rohkem stiilipäevi ja stiilipidusid.

Andrio ja August (12C): Muusika peab olema hea ja peab olema palju rahvast. Esineja võiks olla mingi bänd. Ei ole üldse eriti kursis, mida õpilasesindus on teinud, aga üritame ikka asjadest osa võtta.

Kristjan (11A): Ideaalne koolipidu peaks olema õpilastele lõbus. Lõbusaks teevad selle ilusad tüdrukud ja kaasaegne hea muusika. Ise ei võta koolipidudest osa, on muud tegemist. Üritustele on vaja rohkem reklaami!

Siiami kaksikud (10A):

On hea seltskond, saab hästi palju naerda, on hea musa. Kõik löövad aktiivselt kaasa, mitte et mõni istub nurgas üksinda. Hea muusika on kaasakiskuv ja selline, millele osatakse kaasa laulda. Pidusid võiks rohkem olla, aga üldiselt on kõik OK.

Kaksikud rebased (10B):

Normaalne seltskond ja et võõraid ei oleks. Stiilipidusid võiks rohkem olla. Ise käiks küll koolipidudel, aga neid ei ole eriti.

Õpilasesindus tegutseb täies vaimus

Helen Vaidla

Nagu iga õppeaasta alguses, tuli ka seekord valida meie kooli ÕE etteotsa uued näod. Aga erinevalt rutiiniks saanud valimistest tehti mõned ümberkorraldused, et aktiivsete noorte koostöö kaasõpilaste heaks paremini õnnestuks.

Tegelikult näeb meie kooli õpilasesinduse ehk õpilasesinduse põhikiri ette ainult seitset juhatusliiget,

kelle hulgast valitakse välja president, asepresident ja sekretär. Kuid see aasta otsustati ühiselt, et juhatuse liikmete arv ei tohiks olla piiratud. Kõik, kellel endast midagi anda on, ja kes juhatusse isikuomaduste poolest sobivad, võivad sinna kuuluda. Seega on sellel aastal meil neid tublisid noori seitsme asemel üheksa: president Kerstin Sonts, asepresident Katriin Krimm, sekretär Liina Tõnisson, liikmed Kaisa Palok, Helen Vaidla, Tanel Lindmaa, Pilleriin Lillemets, Otty Eylannd ja Roland Reeman.

Varasematel aastatel tegelesid kõik ÕE liikmed sellega, mis parasjagu just vaja oli, kuid sellel aastal jagati aktiiv töögruppidesse, et tööd hõlpsamaks muuta. Näiteks ürituste organiseerimise meeskonna ülesanne on kooliellu vahelduse toomine kõikvõimalike pidude ja muude lõbustuste näol ning meediatöögrupp vastutab selle eest, et kõik õpilased toimuvast teadlikud oleksid.

Vahel võib tunduda, et õpilasesinduse töö on soiku jäänud, kuna alati ei lenda jalustrabavaid ideid. Selle

probleemi lahendamiseks pannakse varsti üles aktiivi postkast, kuhu kõik meie kooli noored saavad kirju saata ettepanekute või muredega, jäädes seejuures soovi korral anonüümseks. Nii saavad kõik koolielu korraldamises sõna sekka öelda ja kaasa lüüa.

10. novembril, mardipäeval on esimene stiilikas, milleks on muidugi "MARDID".

(Selleks ajaks peaks ka rebastel stiilipäeva tüdimus kadunud olema :D)

PETS, PETS, MIDA SA TEED?

Mari-Liis Kärpuk

Mari-Liis Sits

Pärnu abilinnapea Peeter Orav on tulnud lagedale huvitava ideega - tema arvates võiks kõikide Pärnu linna gümnaasiumide sisseastumiskatsed toimuda ühel ja samal päeval ning kellaajal. Et noortel oleks vähem stressi.

Enamik üheksandikest on planeerinud oma kevadise koolivaheaja järgmiselt: sisseastumiskatsed, sisseastumiskatsed ja vahelduseks veel mõned sisseastumiskatsed. Ikka võimalikult paljudesse koolidesse, et kindlustada

endale kindel koht mõnes mainekas või ka natuke vähem mainekas gümnaasiumis. Vähesed neist mõtlevad võimalikust stressist. Hoopis heade tulemustega keskkoolilõpp, ülikool ja eesootav (loodetavasti ka edukas) elu hiilgavad kaugel tuleviku silmapiiril. Kuid nüüd ähvardatakse kõik see segi paisata....

Kui idee rakendub, siis tähendaks see järgmist: noor, kes jääb välja oma esimesest eelistatud gümnaasiumist, lõpetab oma haridustee teiste poolt põlatud koolis. Ta võib küll saada keskpäraseid teadmised kõikidest ainetest, kuid ta ei kaldu ei reaali ega humanitaari. Seesama noor leiab end ülikooli suletud uste tagant, keskpärsusel pole karmis konkurents midagi teha ja ta läheb kõrgkooli asemel tööle. Et siis järgmine aasta uuesti proovida. Ja uuesti. Ja uuesti. Kuni ta saab

aru, et tema rong on läinud ja peab rahulduma elu lõpuni miinimumpalgal töötamisega... Muidugi ei pruugi nii juhtuda.

Ekh oleks läinud kõik teisiti, kui talle oleks antud võimalus gümnaasiumi valida?

Enne lõplikku seisukohavõttu tundsi me huvi, mida arvavad asjaosalised ise. Mida mõtlevad asjast meie kooli üheksandikud ja milline arvamus on idee kohta meie kooli direktoril?

Direktor Rein Eglon: "Minu arvates oleks selline määrus õpilaste isikuvabaduse piiramine. Annab ju mitmesse eri kooli katsete tegemine õpilasele võimaluse end proovile panna. Olukorras, kus õpilane hakkab jooksmas esimesest voorust teise, teisest kolmandasse ja nii edasi, kaotab muudatus kergelt oma mõtte. Tegelikult üritab linnavalitsus täita niimoodi koole, kuhu tahtjaid on vähem kui kohti, kuid selline teguviis ei pühitse abinõu. Üldiselt

arvan ma, et selline asi ei hakka toimima ja üheksandikel pole karta midagi."

Üheksandikud ise arvavad, et sel juhul valitaks hoolega, kuhu kooli ja mis klassi katseid tegema minna. Arvatavasti ei julgeks paljud enam proovidagi Koidula-kooli A klassi. Muidugi kartuses, et sisse ei saada. Nii mõnigi helge pea füüsilis või mates võib jääda avastamata.

Muidugi ei saa nüüd välja kuulutada ülelinnalist oravajahti. Ütleb ju vanasõnagi, et enne ütlemist tuleb ikka mõelda ka. Teiselt poolt ei tähenda meie negatiivne arvamus, et süsteemil head küljed puuduvad. Kuid vähemalt üheksandike seas oleks võinud korraldada uurimuse selle kohta, mida meie tahame. Sest tahes-tahtmata mõjutab see otsus kõige rohkem just meid.

Pidevalt vingus maastik

Martin Tõnts

Koolis kehtib sõnavabadus, vähemalt teoreetiliselt.

Siin saab täheldada täiesti jahmatavat suunda - halvustamist. Iseenesest pole selles ju midagi uudset. Kes meist siis vahel ei kiunuks, et tunde on liig palju või kool liig kitsas? Korralik konstruktiivne kriitika pole kunagi kedagi jalust maha niitnud, küll aga laushalvustamine. Halvustaja moto on: "Kõik on kogu aeg valesti." Säärast suhtumist on üha enam märgata. Tundub, et Eesti riigi meediasüsteemi on üles ehitatud pahasti

ütlemisele, seega pole vist ime, et kooliski igauks eelkõige oma halvaks panu näitab.

Tekib aga küsimus, kas säärane maailmavaade teeb meid õnnelikumaks. Kas ma saan öösel paremini magada, kui olen terve päeva oma õpetajate või klassi vastu vastik olnud? Vaevalt.

Ma ei tea, miks öeldakse pahasti, miks üldse vaevatakse ennast vigade otsimisega. Kunagi oli vanasõna: "Kus viga näed laita, seal tule ja aita." Nüüd on pigem: "Kus valesti, seal vingut!"

Üksikud halvustajad annavad elule vürtsi, et näe, tema on meie klassi toriseja. Kõik on

üsnagi etteaimatav: ega sealt tulegi ideid klassiõhtu korraldamiseks või aktiivsust koolidevahelistel spordivõistlustel osalemiseks. Suur vingujate rühmitus on aga lausa halvav. Kaob igasugune isu korraldada või organiseerida, kui kõik mõtted eos maha tehakse.

Kooli valupunktidest rääkides pole ju turvamees ukse ees mingi koletis. Temagi tahab elada ja süüa. Las inimene teeb oma tööd ja saab palka. Kõigile, kellel väga on vaja välja saada, seda ka võimaldatakse. Et igasugu ka(o)htlased tüübid koolist väljaspool hoitakse, on normaalne.

Pole mingit mõtet lihtsalt viriseda, et ei korraldata l õ (ä) b u s t u s i . Õpilasmavalitsus kuuldavasti

muud ei teegi, kui organiseerib midagi. Tuleb ennast eluga kursis hoida. Vaevalt tullakse sulle ukse taha teatama, et näe, meil siin üritus, tule ka meie sekka.

Kool ainult tundub kitsas. Ja läheb aina kitsamaks, mida rohkem sel teemal sõna võetakse. Inimene ju unustaks ära, et territoorium, kus ta viibib, on kitsuke, aga ikka leidub keegi, kes seda lahkelt meelde tuletab.

Õpetajad tegelikult ei vihkagi meid, neil on lihtsalt palju tööd ja pere toita, eks katsuge ise olla siis naeratavad ja rõõmsad. Probleeme on tegelikult palju, aga ei maksa piasiasjade pärast pidevalt revolutsiooni korraldada. Vähem vingus nägusid ja kõigil on parem.

Noorus on ilus aeg

Seekord meenutasid oma kooliaja rõõme ja muresid keemiaõpetaja Merit Sarandi ning algklasside muusikaõpetaja Anu Kiisk. Räägiti kõigest, mis vähegi trükimusta kannatab.

Kristiina Rein

Merit Sarandi protestis agaralt koolivormi vastu

Merit tundis juba ülikooliajal ühtekuuluvustunnet keemiaõpikutega

Milline õpilane olite koolis?

Hinnete poolest hea, käitumise poolest mitte nii hea. Natuke ülbitsesin.

Milliste pahandustega hakkama saite?

Keskkoolis nõuti meilt koolivormi, aga meie ei tahtnud seda selga panna. Mõtlesime, et laename kõikidelt sõpradelt koolivormid kokku ja näitame õpetajatele, kui jubedad me välja näeme. Läksimegi kooli, ruudulised seelikud ja sinised jakid seljas, juuksed ka kaks nädalat pesemata patsis ja jubedad prillid ees. Tahtsime näidata, et riie ikka rikub meest küll. Terve koolipäeva jooksul said vaid klassijuhataja ja eesti keele õpetaja aru, et protestitakse koolivormi vastu. Klassivend ütles, et kui ma veel sama

jubedana järgmine päev kooli tulen, viskab mu kooli tiiki. Päeva nali oli aga see, kui keset eesti keele tundi lendas üks lahti ja õppealajuhataja kutsus õpilase Meriti endaga kaasa. Poole tee peal teatas, et tehakse autahvlipilti. Oma jubedate prillide ja patsidega, ruudulises vormis, ma siis läksingi. Sellisena pidin terve aasta seal autahvilil rippuma.

Kõige tipuks küsis masinakirjatunnis õpetaja pärast mõningast uurimist: „Õpilane Merit, kas teil on täna sünnipäev? Te olete nii ilus.“ Koolidirektor polnud aga midagi tähele pannud ja käskis vormi edasi kanda.

Kuidas veetsite vaba aega?

Populaarsed olid õpilasmalevad ja seal sai hästi palju sõpru Pärnust, Sindist, Tallinnast, aga ka oma koolist. Nädalavahetustel olime kord ühtede, kord teiste juures. Toimusid peod ja tantsuõhtud.

Ilma milleta tundus elu võimatu?

Sõpradeta, sest need on ju noorele inimesele kõige olulisemad. Vanematega olid ka suhted ülihead. Mul on maailma kõige paremad vanemad.

Anu Kiisk jätab suuremad tembud enda teada

Milline õpilane olite koolis?

Tavaline, paremapoolne. Aga mitte viieliste hulgas. Lemmikained olid muusika, joonistamine, bioloogia. Hästi hea oli ajalooõpetaja Erm. Õpetajatega läbisaamine oli väga hea, välja arvatud suhted inglise keele õpetajaga, kellega oli vastastikune antipaatia.

Milliste pahandustega hakkama saite?

Ma ei saa kõike rääkida.

Pausi panime mõnikord. Kord käisime kambaga salaja 4. keskkooli kinnisel peol. Ukse peal tunti aga ära, et pole selle kooli omad ja saadeti tagasi. Peitsime siis üleriided kuhugi kooli lähedusse ära ja hiilisime mujalt sisse. Keset pidu pandi aga tuled põlema ja direktor kamandas kõik võõrad näod minema. Aknast, kust sisse sai tuldud, tuli ka kiiresti kaduda.

Kuidas veetsite vaba aega?

Segakooris laulsin ja kooliüritustest võtsin osa. Iga nädal või üle nädala toimusid

igasugused peod, kinnised või lahtised, stiilipeod, tantsuõhtud. Sel ajal tuli disko moodi, lemmikuks sai ABBA. Riideid ei olnud kuskilt saada, tuli ise õmmelda. Kõrvaaugud olid keelatud ja neid tuli varjamiseks juuste alla peita.

Ilma milleta tundus elu võimatu?

Ilma oma kambata.

Meil oli ka hästi tugev komsomoliseltskond.

10. klassi õpilasena oli Anu üks vallatumaid

Tsitaat: "Kas panna minema või minna panema?"(Arvo Press)

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10				11			12	13
14						15		
16			17				18	
19	20	21				22		23
24			25	26		27		
		28			29		30	31
	32			33		34	35	
36	37				38			39
	40			41		42	43	44
	45	46						47
48			49	50		51	52	
53							54	

Sport

1.-5. klass

2.-3. nov. - rahvastepalli alagrupi mäng

11.-12. nov.- rahvastepalli kohamäng

16.-17. nov.- rahvastepalli finaalmäng

14. det.- rühmvõimlemine ja liikumisrühmade konkurss

6.-7.; 8.-9. ja

10.-12. klassid

19.okt – 6.-7. kl. tüdrukute rahvastepalli alagrupimäng

27.okt.- 6.-7. kl. tüdrukute rahvastepalli finaaliid

Oktoobri II poolest kuni jaanuari II pooleni kestavad korpallivõistlused 10.-12. klassi poistele

Üritused

November

10.nov - stiilipäev "Mardid", öhtul mardipäeva jooks gümnasiumile (korraldab ÖE)

11.nov teatrietendus algklassidele

16.nov. lahtised matemaatikatunnid maakonna õpetajatele

25.nov kadrikarneval algklassidele

26.nov Valga-Võru-Pärnu matemaatikute ja füüsikute kohtumine

November-detsember - koolisisesed luulekonkursid

25.november "Koidulauliku" luulekonkursi linnavoor

KP toimetus:

Peatoimetaja Kristiina Rein 12B

Fotograaf Anna-Liisa Ernitz 12A

Kujundaja Heiki Voosalu 12A

Helen Vaidla 12B

Mailiis Jõgis 12B

Imbi Lahe 12B

Martin Tõnts 12C

Kaire Kesküla 12A

Kristel Niisuke 11A

Ingrid Kõks 11A

Triin Loik 10C

Maris Velling 10C

Sabina Sägi 9A

Mairi Kikkas 9A

Mari-Liis Kärpuk 9B

Mari-Liis Sits 9B

Julia Rinso 8A

Pemale:

1. ingl.k asesõna 3. populaarne 5. Pärnu Noorte Liit 7. näiteks 9. Maad ümbritsev elu sisaldav kiht 13. n.nimi 14. pill 15. m.nimi 16. imestusfhüüd 17. vaata 18. erk 19. alev Eestis 22. Urve ja Tiit 23. tänav lühendatult 24.Eesti kirjanik 32. madu 33. organisatsiooni, asutuse kontor 36. saiake 40. m.nimi 43. gaas ingl.k 44. väävel 45. täht 48. ehitusmaterjal 53. eri talitlusega rakuosa ainurakseil 54. kaks ühesugust täishäälikut

Alla:

1. Rootsi bänd 2. loom saksa k. 3. kinnitusvahend 4. Norra pealinn 5. mitte öösel 6. ilmetu 7. hea tuju näitaja 8. andekus, anne 10. ebaõnnestuma ingl.k. 11. kaks ühesugust tähte 18. Eda-Ines ... 19. ausammas 20. uskuma teine pööre 21. Sirje ja Kermo 23. tsentner 25. sepa tööriist 26. noot 27. Urmas ja Taimi 28. õppeasutus 29. osaühing 30. Ines ja Ott 31. saksa k. artikkel 33. vismut 34. raadium 35. n.nimi 37. muusikaline teos 38. pähe õpitud, pea sees 39. transpordivahend 41. Viive ja Jakob 42. radoon 46. kehaosa 47. Pärnumaal olev asul/küla 49. noot 50. sees ingl. k. 52. Irene ja Lauri

Lahendussõna: nukleinhappe monomeer

KG FM tegijad

Marek Nurmik 12C

Meelis Lehtmets 11A

Taavi Hõbejõgi 11A

Maarja Lauk 11B

Tanel Lindmaa 11B

Riivo Talviste 11A

Holger Haas 11A

Vastutav väljaandja Ille Rohtlaan

Koidula Press

meedia@koidulag.edu.ee